

Minulý čas prostý – past simple

Stejně jako přítomný čas, tak i minulý čas má v angličtině několik forem:

- prostá (simple)
- průběhová (continuous)
- trpná (passive)

Použití:

- minulý děj, který již skončil (a completed past action)
He watched TV yesterday.
- pro děje, které následovaly jeden po druhém (for actions taking place one after another action)
He got up, went to the bathroom and had a shower.
- ve spojení s „klíčovými výrazy“ včera, před týdnem, minulý rok apod. (in connection with: yesterday, a week ago, last year etc.)
They flew in Croatia last year.
- děj v minulosti, který přerušil jiný probíhající děj (an action which interrupted a past continuous activity)
*She was doing her homework when the computer **broke down**.*

Tvoření

V kladných větách musíme dávat pozor na to, zda je dané sloveso pravidelné či nepravidelné.

Pravidelné – přidáme koncovku -ed nebo -d

worked, liked; stopped; studied;

Nepravidelné – druhý tvar (2.)

tell – **told** – told; hit – **hit** – hit

I got up, I studied, I drank, I had to

You got up, you studied, you drank, you had to

Pro všechny osoby stejně!

Zápor

Při tvoření záporných vět v minulém čase prostém opět platí základní mluvnické pravidlo, že zápornka NOT se přidává k pomocnému slovesu – v tomto případě DID, takže českému záporu NE odpovídá stažený tvar didn't (did not).

I didn't get up, I didn't study, I didn't drink, I didn't have to

You didn't get up, you didn't study, you didn't drink, you didn't have to

- Nezapomeňte, že pokud je ve větě použito pomocné sloveso pro otázku v minulém čase prostém DID nebo pro zápor DIDN'T hlavní sloveso bude již v základním tvaru!
- Dále platí, že v anglické větě je pouze jeden zápor! Je-li ve větě použito jiné záporné slovo, např. nobody, never etc., sloveso bude v kladném tvaru:

Nobody knew it.

They never talked to me.

Otázka

Podobně jako u tvoření záporných vět platí, že otázku tvoříme přidáním pomocného slovesa, tedy v minulém čase prostém se jedná o DID.

Pamatujte, že nelze hýbat s významovým slovesem, které se ve větě nachází VŽDY za podmětem!

Jak tedy bude vypadat **otázka zjišťovací**, na niž lze odpovědět pouze Ano/Ne?

Did I get up? Did I study? Did I have to?

Did you get up? Did you study? Did you have to?

Na tyto otázky se odpovídá tzv. krátkými odpověďmi (short answers), které se skládají ze tří částí:

Ano/ne + zájmeno + pomocné sloveso pro daný čas, tj. Yes/No + I/you/we/they/he/she/it + Did/didn't.

Did you drink coffee? Yes, I did. – No, I didn't.

Did Paul drink coffee? Yes, he did. – No, he didn't.

Druhým typem jsou **otázky doplňovací**, na které nelze odpovědět Ano/Ne a začínají tzv. tázacím výrazem (Wh-questions).

When – When did you get up?

Where – Where did he live?

What – What did they do yesterday?

Další tázací výrazy jsou:

why, which, who, how, whose